

dannelserne, således at vi får et løft i hele sektoren, ved at vi løfter, om jeg så må sige, sundhedshjælperne op til at kunne varetage nogle af de opgaver, som sundhedsassistenterne udfører i dag, og dermed at sundhedsassistenterne bliver bedre til at løfte nogle af de opgaver, som sygeplejerskerne i dag løfter, og så i den sidste ende vil det måske endda kunne føre til, at sygeplejerskerne kan løfte nogle af de opgaver, som lægerne i dag udfører.

Med den mangel, vi kan se, der er på læger i dagens samfund, vil det være hensigtsmæssigt, at vi på den måde styrker alle til, at man løfter i samlet flok, og at alle bliver løftet et niveau op. Selvfølgelig ikke sådan at sygeplejersker skal overtage lægernes fulde arbejde, det vil ikke kunne lade sig gøre, det har de ikke uddannelse til, men der var måske nogle af funktionerne, de ville kunne overtage og dermed styrke hele sektoren.

Så et generelt løft af hele uddannelsen er vi ret overbeviste om vil virke appellerende på unge mennesker til, at her er altså en uddannelse med et virkeligt indhold, hvor de efterfølgende har noget at bruge uddannelsen til, som også giver udfordringer og muligheder fremover, men også at uddannelsen i sig selv har den mulighed, at de kan gå videre og videreuddanne sig, altså meritoverførsel, at de ikke løber ind i en blindgyde ved at tage uddannelsen, men at de tværtimod har muligheden for at hoppe af efter denne her uddannelse, beskæftige sig med den eller hoppe videre og tage en videregående uddannelse og dygtiggøre sig endnu mere og på den måde måske løfte sig højere op på den »rangstige«, jeg nævnte før. Så vi tror på, at med de initiativer, der her bliver taget, vil man styrke prestige i uddannelserne.

Beslutningsforslaget er Det Konservative Folkeparti medforslagsstiller på. Da vi så teksten til det og blev spurgt, om vi ville være med, var der ingen tvivl for os, det ville vi naturligvis; vi har også et ægte ønske om at styrke denne her uddannelse.

Efterfølgende ser vi så, at regeringen kommer med sit lovforslag, og min første tanke var, at det jo nogle gange er imponerende, at beslutningsforslag kan blive vedtaget, allerede inden de er blevet behandlet i Folketinget.

Historien er jo en lidt anden, og den kan jeg forstå at Socialdemokratiets ordfører og Venstres ordfører har tærsket langhalm på her. Det vil jeg ikke gå dybere ind i, men blot konstatere, at der er en bred enighed i Folketinget om, at vi skal

have løftet social- og sundhedsassistent- og sundhedshjælperuddannelserne, og det må dog være det positive i det her; sådan ser vi det i hvert fald i Det Konservative Folkeparti.

Dermed også sagt, at vi støtter regeringens lovforslag, som vi synes er et godt lovforslag. Vi har nogle enkelte ting, som jeg vil vende tilbage til, og som vi godt vil have lov at diskutere, inden vi når frem til en tredje behandling, men generelt er vi positive over for forslaget.

Vi mener, at regeringen og ministeren har taget fat i det væsentlige, nemlig at vi får styrket de faglige og almene kompetencer. Vi mener også, det er væsentligt, at man med forslaget her giver eleverne mulighed for, at de kan videreuddanne sig og ikke rammer ind i en blindgyde, som jeg har nævnt det før.

Når vi har nogle spørgsmål til forslaget her, handler de bl.a. om, at man jo pålægger arbejdsgiverne, at de skal betale en forhøjet arbejdsgivererefusion. De tal vil vi godt have lov til at se lidt nærmere på, vi vil gerne se, hvilken betydning det får, vi vil gerne se, i hvilket omfang det får indflydelse på virksomhederne, men også på de samlede beløb, når vi ser den samlede økonomiske oversigt over det her.

Vi har også undret os lidt over nogle af de paragraffer, der er, bl.a. § 15, men også § 2. Det kan godt være, det egner sig bedre til en udvalgsbehandling, men vi har bare undret os over, at det står direkte i lovgivningen, at også elever med personlige eller sociale problemer vil kunne bruge den ekstra tid, der ligger i et udvidet grundforløb, til at komme til en afklaring herom.

Det er i hvert fald ikke vores håb, at uddannelsesinstitutionerne skal være steder, hvor man får afklaret eventuelle misbrugsproblemer. Vi finder, det er lidt foruroligende, hvis det er det, den forøgede tid skal bruges til. Vi havde håbet på, at den forøgede tid skulle bruges til, at eleverne generelt blev løftet og styrket, og ikke til, at de, der ikke har misbrugsproblemer, skal sidde og drikke kaffe, mens de, der har misbrugsproblemer, ligesom får dem afklaret. Sådan læser vi lidt forslaget, sådan er det formentlig ikke ment fra ministerens side, og derfor lægger vi op til, at det er noget af det, vi gerne vil diskutere under udvalgsbehandlingen.

Vi synes, det har været særdeles positivt, at man i forslagets § 3 lægger op til, at nu er det ikke kun, om jeg så må sige, det offentlige, der kommer til at stå for denne her opgave, men også, som der står, at praktikuddannelsen kan udvikles i private institutioner og andre ordninger